

సరోజినీ దేవి రోడ్ మీదుగా బస్సు సంగీత్

వైపు పరుగెడుతోంది.
బస్సు నిండా జనం...

కాకపోతే అది మన బస్సెలా అవుతుంది?

మనది ఆర్థికంగా వెనకబడిన దేశమెలా
అవుతుంది!

ఆర్థిక విధానం గారడీ ఆటగా మారితే ఆర్థికంగా
వెనకబడిన దేశాలు ఎన్నితర్జానైనా అలా
వెనకబడే వుంటాయి.

నాలుగైదు సీట్ల అనతల్పించి ఓ పోస్ మసాలా వోరు మనిషి వచ్చి ఎగిరెగిరి అతన్ని కొడుతున్నాడు. నా పక్కన కూర్చున్న కళ్ళజోడు అమ్మాయి... డ్రైవర్ తో బాలాభాని కొద్దూ దారి కడ్డంగా సుంచున్న పోకీరీ, రిజర్వ్ సీట్ల వైపు తోసుకొని వచ్చిన వడి వయసు సరసుడు... అందరూ అతని వంక ఆగ్రహంగా చూస్తున్నారు. పోకీరీ శాల్తీ ఎద్దులా రంకెలు వేస్తూ అతని మీది మీదికి వెళ్ళాడు. ఇక తన ప్రతాపం చూపించసాగాడు.

ఒక్కసారిగా బస్సులో ఎందరు వీరోలో!!
“నియ్ డ్రైవర్ బస్సు ఆపు...” అని ఒకరు-
“పోనీ పోనీ... పోలీస్ స్టేషన్ దగ్గర ఆపు...” అని ఒకరు డ్రైవర్ కు హుకుంలు జారీ చేస్తున్నారు.

అప్పటిదాకా బస్సు కిటికీల్లోంచి బయటికి గెంతిన చూపులన్నీ ఆ మాసిన తల మీద నిలిచిపోయాయి. మొహం మీద పడే దెబ్బలకు అతడు మోచేతులు అడ్డం పెట్టుకున్నాడు.

తలా ఒక దెబ్బ వేస్తుంటే తల వొంచాడు. వీవును అప్పగించాడే కానీ దొంగను కాను’ అని బుకాయించ లేదు.. ఆ విషయంలో ఫలాని ఫలాని వాళ్ళకంటే అతడే గొప్ప...

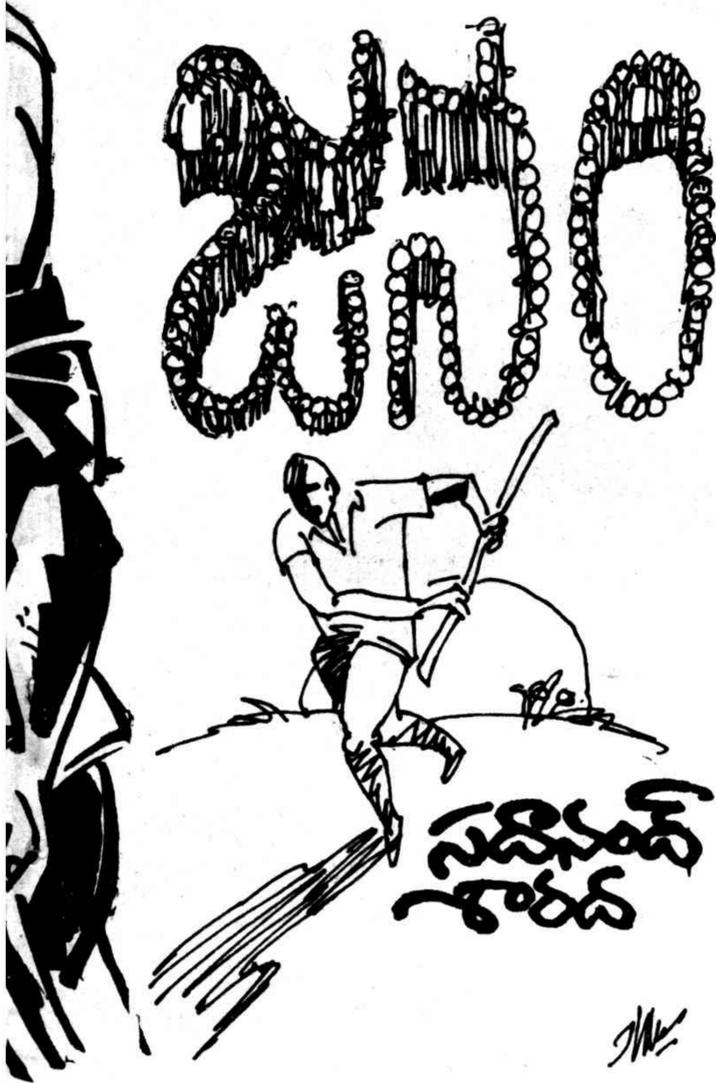
ఓ రింగుల జాబ్బాయన అతని కాలరు పట్టుకుని దవడ మీద ఈడ్చి కొట్టాడు. కడుపులో పొడిచాడు... అతడు బాధతో మెలికలు తిరిగిపోతున్నాడు.

5-7-91 ఆంధ్రజ్యోతి సచిత్ర వారపత్రిక

పడన్ బ్రేకులు... కుదుపులు... చేతి గాజులు బంగారువి కమక సరిపోయింది. ఏ రోడ్డు చూసినా ఏమున్నది గర్వకారణం. ఇరుకు... గతుకులు... పజీన వదుల్లా పారే డ్రైవేజీ సీట్ల...
‘రోడ్డు... రోడ్డు ఇట్లెందుకున్నావు?’ అని ప్రశ్నిస్తూ పోతే ప్రతికలకు బోల్లు సరుకు దొరుకు తుంది.

బస్సు కదిలింది.
కానీ... అకస్మాత్తుగా బస్సులోని వాతావరణం మారిపోయింది.
“మారో...”
“సాలేకు మారో...”
ఒకటా రెండో... ఎదా పెదా తలా ఒక దెబ్బ వేస్తున్నారు ఆ మాసిన తల మీద.
ఒళ్ళ జలదరించింది.
పనిల చెంగుతో మదురు, మెడ తుడుచుకొని... తిరిగి భుజాల చుట్టూ పనిల వేసుకున్నాను. మెళ్ళోని గొలుసు భద్రంగా వుంది.
ఆ దెబ్బలు తింటున్న అతని అర చేతికి కట్టు ఏ వాకు కోసిందో... కోసుకుందో!
మాసిపోయినా ఇస్త్రీ మడత మాత్రం స్ట్రాంగ్ గా కనిపించే షర్ట్. ఓ ముతక పాంటు... అదీ అతని ఆకారం. దొంగాడంటే ఇంతేనా!... మెడకు దస్త్రీ బుగ్గ మీద పావలా కాసంత మచ్చ లాంటి పనిమా వేషాలేం లేవు!
“తన్నండి... దొంగ లంబ్దీ కొడుకుని...”
ఓ బూటు కాలు అప్పటికే ఆ పని చేసింది.

“క్యా హువా భాయ్?”
“అరే నా పర్స్ తీస్తాండె జెరంతయితే!”
“బాప్టర్డ్ని తన్నండి...”
సీటు మంచి ఏకంగా ఎగిరి వచ్చింది ఓ ఆకారం. ఇచ్చితంగా అది భార్యను హింసించే శాల్తీయే... ఎదురు తిరగని శరీరం మీద దెబ్బ వేయటానికి ఎంత పుత్రాహమో...
ఆ మాసిన తల అతని మూతి మీద, గుండెం మీద పిడి గుడ్డులు పడ్డాయి.
“మొన్న నా పాకీటు గిట్టనే ఎవ్వడో కొట్టే పిండు...”
‘రోజూ కొట్టేస్తున్నారు భాయ్... నీకు తెలి లంలా!...’ అనుకున్నాను
“అయితే పాకీటు తీసినాడు!...”
“ఆ... జెరంతయితే తీసునట. గాయినే పుషారుగ వుండబట్టే ఇదయింది...”
“పాడవుండ్లీ దొంగ నా కొడుకుని...”
కుర్రాళ్ళ మరీ రెచ్చిపోయారు. ఓర చూపులు వాళ్ళను పోలోల్ని చేశాయి... కరాటే సీన్లలోకి దిగారు. అతడు వృత్తికి బొత్తిగా కొత్తవాడిలా వుంది. తేలిగ్గా దొరికిపోయాడు.
బాక్సింగ్ నేర్చుకునేందుకు ఓ వేల్లాడే బస్తాను వాడతారే... అలా వుంది అతని పరిస్థితి.
“క్లబ్బం జేసుకుని బతుకాలే... మంచి సాముకు ఆశ పడ్డావురా!...”
ఓటు హక్కున్న ఓ తల్లి హితవు అదే!
“పాకెట్లు కొద్దవు బే...”

**సదాశివ
శాసనం**

ఆ దృశ్యం చూడలేక తల తిప్పేసుకొని కిటికీ లోంచి బయటికి చూడసాగాను.

బస్సు వండ్ల దుకాణం దాటుతోంది.

ఎన్ని పళ్లెం...

రకరకాల పళ్లెం...

కొన్నిటి మీద ఈగలు విస్తళ్లు వేసుకున్నాయి.

జబ్బు సడేది జనమే కదా! ఆ తూకాల్లో ఎన్ని అవకతవకలో ఎందరం గమనిస్తున్నాం?...

“సాలెగాడు చూడబోతే ఎట్లున్నాడు...”

“అమాయకుని లెక్కనె వున్నాడు...”

కాబట్టే దొరికిపోయాడు బ్రదర్!

అతడు బక్క పలుచగా... ఎరుపు లేని కాడలా వున్నాడు. కండలు వుండడానికి గూండా కాదు.

గూండా అయితే బస్సుల్లో తిరిగే ఖర్చునా! ఎందరికో కావలసిన వాడై కారులోనూ, జీపులోనూ తిరిగేవాడు.

“డ్రైవర్... బస్... రోడ్...”

ఒక్క కుదుపుతో బస్సు ఆగింది.

“ఈడ ఎందుకు ఆపివన్ బై... నానీ నాలీన్ టేషన్ కాడ ఆపు...”

అజ్జలు జారీ చేస్తున్నారు దొరలు.

బస్సు కదిలింది.

బస్సులో బీభత్సం తగ్గలేదు.

తిట్ల చోరు... దెబ్బలు...

చేతగాక దొరికిపోయిన దొంగంటే ఎంత లోకువ! ఆడ మగ... అమ్మాయిలూ, అబ్బాయిలూ అంతా అతని వంక వింతగా చూస్తున్నారు. చూపుల్లో కపిస్తున్నారు.

అందంగా తీర్చిదిద్దినట్లున్న చర్మి భవనం ముందు బస్సు వడన్ బ్రేక్తో ఆగింది.

ఒకే దూరానికి వేరు వేరు ఛార్జీలు చూపే మీటర్లు...

అపైన ‘దో రూపై బడ్ కే దేనా...’

రోడ్ల మీద ఆటోలకు ఎంత సాతంత్రమో!

బస్సును ఆపేశాయి.

ఆ మాసిన తల అతను పారిపోకుండా గట్టిగా పట్టుకున్నారు. పోలీసులకు అప్పగిస్తారట!

ఎప్పుడు తిన్న అన్నమో... పాండు జారిపోతున్నది. పెదవి చిట్టి రక్తం కారుతోంది.

బస్సు కదిలింది.

ఎలైన ప్రపారీగోడ... మహిళా కళాశాల.

సంగీత్ థియేటర్...

ట్రాఫిక్ రెడ్ సిగ్నల్...

మరోసారి బస్సు ఆగింది.

పెద్ద పెద్ద పోస్టర్లు... మగవాళ్ళ బలహీనతల్ని క్యాష్ చేసుకునే పోస్టర్లు...

‘ఎ’ గుర్తు ఇంగ్లీషు పోస్టర్! అక్కడ సినిమా ఒక బహిరంగ వ్యభిచారం...

అదో రకం దోపిడీ!

గోడల మీద శతఘ్నులు పేలుతున్నాయి.

ఆ లెవల్లో జరిగేవన్నీ పకడ్బందీగా జరుగుతాయి... ఈ బక్క పలుచని అమాయకుడిలా దొరికిపోతారా? ఉహూ... వాళ్ళను దొంగ అన్నవాళ్ళే వొంగలు, దేశ ద్రోహులు...

ఆ సంఘటన చూస్తుంటే తను కోపాన్నంతా జనం ఆ ఒక్కడి మీదే తీర్చుకుంటున్నారా! అని పిస్తున్నది.

ఏ ఆఫీసర్ భార్యో... బ్రా లాంటి స్ట్రీప్ లెస్ బ్లెజ్ వేసుకొని ఖరీదైన పలుచని చీర కట్టుకుంది. విలాసంగా నుంచాని కూల్ డ్రింక్స్ ‘రంగు వీళ్లు’ తాగుతోంది. దాదాపు వాలుగు రూపాయిలు ఆ రంగు వీళ్లకు! ఉత్పత్తి ఖర్చు మాత్రం వలభై వైసలకు అటూ ఇటు! గ్రీన్ లైట్ వెలిగింది.

బస్సు సంగీత్ మలుపు దాటి కీప్ హైస్కూల్ రోడ్ మీదుగా వెళ్తోంది.

పెంచిన కొత్త ఛార్జీలు బస్సు గోడల మీద భయంకరంగా కనిపిస్తున్నాయి.

అటువంటి ఎవరూల్లో రైల్వేలు మాత్రం వెనుకంజ వేస్తాయా!

వెనకట ఉగాది వస్తున్నదంటే ఎంత ఉత్సాహమో... సంబరమో...

రాసు రాసు ఆ సంబరాలు తగ్గుతున్నాయి. ఆ

ఉత్సాహమూ సన్నగిల్లుతోంది.

సందుగ ముస్తాబులు రేషనై అటు గుమ్మాలు కళలు తప్పతున్నాయి. ఇటు మోహాలు వెలవెల బోతున్నాయి.

ఉగాదిలో పాటు బడ్జెట్ కూడా దిగుతుంది జనం గుండెల మీదికి...

ధరలు భగ భగ మండిపోతాయి!

అసలు బడ్జెట్ అంటే ఏమిటి? జేబుల్ని వేర్చుగా కొట్టేసే పథకం!

ఆ సెగలో పేదనాడి బతుకు మరీ భారమై... పాగమారి మధ్యతరగతి వలిగి వలిగి...

ఆ కోపమంతా ఆ బక్క పలుచని అతని మీద చూపిస్తున్నారా ఏం?;?;

“పోలీస్ స్టేషన్ వచ్చింది...” ఉత్సాహంగా అరిచింది నా పక్కన కూర్చున్న కళ్ళజోడు అమ్మాయి.

“డ్రైవర్ బస్ రోడ్...”

“రోడ్... రోడ్...”

“నాన్ని గట్టిగా పట్టుకోండి...”

అతనికి పారిపోయే ఉద్దేశం ఏ కోశాన లేనట్లుంది. ఆత్మహత్య కంటే జైలు నయం కదా అన్నట్లుంది అతని ధోరణి...

బస్సు ఆగింది.

గింజాకోకుండా అతడు తనను లాక్కుపోయే వారి నెంబ పోలీస్ స్టేషన్ కు నడుస్తున్నాడు.

అతడు ప్రతిఘటించడం లేదని మామూలుగా పట్టుకున్నారేమో... అంతలో...

రెప్పపాటులో ఆ సంఘటన మరో మలుపు తిరిగింది...

అతడు తప్పించుకొని రిచ్చన పక్కకు దూసుకు పోయాడు.

అయితే అక్కణ్ణుంచి పారిపోవడానికి అతడా పని చేయలేదు.

అదుపు తప్పిన ఒక ట్రక్కు కాపేపట్లో ఓ చంటిదాన్ని పట్టిన పెట్టుకునేదే...

పుస్తకాల సంచి మోస్తూ రోడ్డు దాటబోతున్నది.

అమాంతం ఆ అమ్మాయిని పక్కకు లాగి అతడు కిందపడిపోయాడు.

అతని కాళ్ళ మీది నుంచి ట్రక్కు వెళ్ళిపోయింది. రక్తం మడుగు... గిరిగిలా కొట్టుకుంటున్నాడు.

అతణ్ణి పోలీస్ స్టేషన్ కు లాక్కుపోబోయిన జనమంతా అతని చుట్టే వున్నారు.

వారి కళ్ళు చెమ్మగిల్లాయి.

అటుగా వెళ్తున్న ఒక వ్యానును అందరూ కలపి ఆపారు.

ఇంకా శ్వాస ఆడుతున్న అతణ్ణి వ్యానులోకి చేర్చి ఆసుపత్రికి తీసుకుపోయారు...

5-7-91 ఆంధ్రప్రదేశ్ సచివ్రాజ్ వారపత్రిక